

498-118

498-118

ARBITRATION TRIBUNAL

دیوان داوری دعاوی ایران - ایالات متحدہ

118

ORIGINAL DOCUMENTS IN SAFE

Case No. 498

Date of filing: 14.1.87

** AWARD - Type of Award ITL
- Date of Award 19-Jan-86 (E)
_____ pages in English 10 pages in Farsi

** DECISION - Date of Decision _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** CONCURRING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** SEPARATE OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** DISSENTING OPINION of _____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

** OTHER; Nature of document: _____
_____
- Date _____
_____ pages in English _____ pages in Farsi

IRAN-UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL

INTERIM AWARD

Case No: 498

Chamber One

پرونده شماره ۴۹۸

شعبه یک

قرار موقت شماره آی.تی. ال ۶۴-۴۹۸-۱

IRAN UNITED STATES CLAIMS TRIBUNAL	داوری دعوی ایران - ایالات متحدہ
ثبت شد - FILED	
Date	14 JAN 1987 تاریخ
	۱۳۶۵ / ۱۰ / ۲۴
	498 شماره

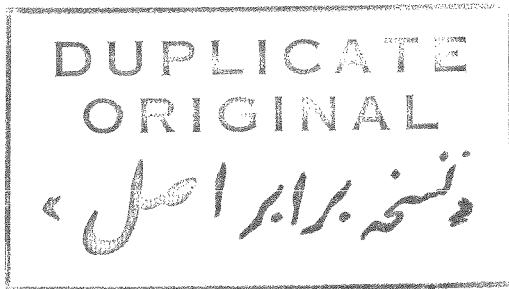
English version Filed on <u>4 Dec 1986</u> <u>۱۳۶۵ / ۹ / ۱۳</u> نسخه انگلیسی در تاریخ ثبت شده است.

پل دونن دو روزیر،

پاناکاوینار اس.آ.،

خواهانها،

- ۹ -

جمهوری اسلامی ایران،

شرکت سهامی شیلات ایران،

خواندگان.

قرار موقت

اول - سوابق امر

۱ - در هیجدهم ژانویه ۱۹۸۲ (۲۸ دی ماه ۱۳۶۰) دادخواست پل دونن دو روزیر و پاناکاویار اس. آ. ("پاناکاویار") علیه جمهوری اسلامی ایران ("ایران") و شرکت سهامی شیلات ایران ("شیلات") به عنوان خواندگان به ثبت رسید. خواهانها بابت نقض ادعائی قراردادی که در ۱۲ دسامبر ۱۹۷۶ (۲۱ آذر ماه ۱۳۵۵) بین پاناکاویار و شیلات برای فروش و خرید ۲۷۵ تن متریک خاویار منعقد شده بود، مبلغ ۲۷,۵۰۰,۰۰۰ دلار امریکا خسارت می خواهند.

۲ - لوایح دفاعیه ایران و شیلات در ۱۱ ژوئن ۱۹۸۴ (۲۱ خرداد ماه ۱۳۶۳) به ثبت رسید. علاوه بر آن، شیلات به استناد نقض ادعائی همان قرارداد از ناحیه پاناکاویار ادعای متقابلی در ۲۰ فوریه ۱۹۸۵ (اول اسفند ماه ۱۳۶۳) ثبت نمود که ضمن آن خسارتی به مبلغ ۳۶,۷۶۷,۳۴۷ دلار به اضافه ۷۱۸,۲۴۳/۸۰ دلار دیگر شامل وجه یک ضمانتنامه به مبلغ ۶۴۰,۰۰۰ دلار امریکا که پاناکاویار طبق قرارداد سپرده بوده، همراه با خسارات متحمل در نتیجه اقدام پاناکاویار در دادگاه بال، که شرح آن ذیلا خواهد آمد، مطالبه می کند.

۳ - خواهانها در ۳۰ اکتبر ۱۹۸۵ (۸ آبان ماه ۱۳۶۴) پاسخی به دفاعیه و ادعای متقابل [خواندگان] به ثبت رساندند و خواندگان پاسخ به جوابیه خواهان را در ۲۸ نوامبر ۱۹۸۶ (۷ آذر ماه ۱۳۶۵) تسلیم کردند.

۴ - در ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۶ (۳۱ شهریور ۱۳۶۵) شیلات به ثبت "درخواست صدور دستور توقف رسیدگی به دعوی شرکت پاناکاویار در دادگاه بال سوئیس" اقدام نمود. متعاقبا، در ۲۷ اکتبر ۱۹۸۶ (۵ آبان ماه ۱۳۶۵) نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران

درخواستی به منظور "صدور دستور فوری به شرکت پاناخوایار اس.آ. مبنی بر توقف جلسه استماع دادگاه استیناف بال که تاریخ رسیدگی آن ۵ دسامبر ۱۹۸۶ (۱۴ آذر ماه ۱۳۶۵) تعیین شده است" به ثبت رساند.

۵ - پیرو دستور مورخ ۳۰ سپتامبر ۱۹۸۶ (۸ مهر ماه ۱۳۶۵) دیوان، خواهانها طی پاسخی که در ۲۱ نوامبر ۱۹۸۶ (۳۰ آبان ماه ۱۳۶۵) به ثبت رساندند به هر دو درخواست خواندگان از دیوان، پاسخ گفتند.

دوم - اظهارات طرفین

۶ - دو درخواست مرتبط با یکدیگر برای صدور قرار موقت تامینی در دیوان مطرح است. درخواست اول این است که دیوان به پاناخوایار دستور دهد دعوائی را که قبل از شروع رسیدگی حاضر و در رابطه با همان قرارداد در دادگاههای بال آغاز نموده است، مسترد دارد. در درخواست دوم، که جنبه اخص تری دارد، از دیوان خواسته شده به پاناخوایار دستور دهد از دادگاه استیناف بال درخواست نماید که رسیدگی به همان دعوی را که قرار است در پنجم دسامبر ۱۹۸۶ (۴ آذر ماه ۱۳۶۵) به عمل آید، متوقف کند.

۷ - خواندگان استدلال می کنند که در رسیدگی دادگاه بال همان ادعاهای نقض همان قراردادی مطرح است که اینک موضوع ادعای مطروح در این دیوان می باشد و بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی در قسمت ذیربط که ذیلا" نقل می شود، اینگونه رسیدگی های تکراری را منع می کند:

" ادعاهائی که به هیئت داوری ارجاع می شود، از تاریخ طرح ادعا نزد هیئت داوری خارج از صلاحیت قضائی دادگاههای ایران و ایالات متحده یا هر دادگاه دیگر خواهد بود"

۸ - طبق قرارداد مورخ ۱۲ دسامبر ۱۹۷۶ (۲۱ آذر ماه ۱۳۵۵) شیلات ملزم بود مقدار ۲۷۵ تن متریک خاویار ایران به میزان ۵۵ تن متریک در سال و به مدت پنج سال به قیمت هائی بفروشد که طی دوره اول ثابت بود ولی بعداً چند درصد افزایش می یافت. به عنوان شرط امضای قرارداد، پاناکاویار ملزم بود یک ضمانتنامه حسن انجام کار به مبلغ ۲۰ درصد بهای خاویاری که در هر سال خریداری می نمود، تسلیم نماید. به دستور پاناکاویار، بانک اعتبارات ایران (بانک تجارت کنونی) در ۱۱ دسامبر ۱۹۷۶ (۲۰ آذر ماه ۱۳۵۵)، ضمانتنامه‌ای به مبلغ مقرر، یعنی ۶۴۰،۰۰۰ دلار، به نفع شیلات صادر کرد. تضمین این ضمانتنامه، ضمانتنامه‌ای بود به همان مبلغ که Banque pour le Commerce International, S.A. در بال که نام فعلی آن ("BNP") Banque Nationale de Paris (Switzerland) Ltd. است، به نفع بانک اعتبارات صادر کرد.

۹ - در سال ۱۹۷۹، بین پاناکاویار و شیلات در مورد قیمت قرارداد اختلافی پیش آمد که در نتیجه آن اکنون هر یک از آنها در دعوای مطروح در دیوان، ادعا می کند که دیگری قرارداد را نقض کرده است. در مه ۱۹۸۰، شیلات به بانک اعتبارات ایران دستور داد مبلغ ۶۴۰،۰۰۰ دلار موضوع ضمانتنامه بانکی را به وی بپردازد. خواهانها طی لوایح خود در دیوان، ضمن سایر موضوعات، درخواست کرده‌اند که دیوان با صدور دستوری از شیلات بخواهد که از مطالبه حسب ادعا من غیرحق ضمانتنامه صرفنظر کند، و بانک تجارت را از تعهد مبری سازد، و به شیلات دستور دهد که از بانک تجارت بخواهد که از مطالبه وجه از BNP صرفنظر نماید، و آن بانک را از تعهد بابت ضمانتنامه مبری سازد. شیلات در تمام لوایح خود در دیوان براین عقیده راسخ بوده که با توجه به نقض قرارداد از ناحیه پاناکاویار، اقدام وی به مطالبه وجه ضمانتنامه کاملاً قانونی و موجه بوده است.

۱۰ - پاناکاویار اظهار می دارد که چون می ترسید که شیلات درصدد مطالبه ضمانت نامه‌ای که بانک اعتبارات ایران صادر کرده است، برآید، لذا دعوای مذکور در فوق را در ۹ ژانویه ۱۹۸۰ (۱۹ دی ماه ۱۳۵۸) در بال اقامه کرد تا ضمانت نامه صادره توسط BNP را توقیف نماید. ظاهراً پاناکاویار موفق شده که قرار توقیف را تحصیل کند. طبق اظهار پاناکاویار به موجب قوانین سوئیس این قبیل رسیدگی‌های مربوط به توقیف باید با ادعای خسارت تائید گردد. به این دلیل، پاناکاویار دعوای خسارت علیه شیلات را در دادگاه مدنی بال آغاز کرده و ظاهراً در آن دعوا بابت نقض قرارداد مورخ ۱۲ دسامبر ۱۹۷۶ (۲۱ آذر ماه ۱۳۵۵)، ۱،۲۰۰،۰۰۰ فرانک سوئیس خسارت خواسته است. ظاهراً دادگاه مدنی بال در تاریخ ۱۰ نوامبر ۱۹۸۳ (۱۹ آبان ماه ۱۳۶۲) در دعوای خسارت، به نفع پاناکاویار رای داد.

۱۱ - پاناکاویار به دیوان اطلاع داده که شیلات در ۲۰ فوریه ۱۹۸۶ (اول اسفند ماه ۱۳۶۴) از دادگاه استیناف بال تقاضای پژوهش کرده است و آن دادگاه از هر دو طرف خواسته است که در ۵ دسامبر ۱۹۸۶ (۱۴ آذر ماه ۱۳۶۵) در دادگاه حضور یابند. پاناکاویار می گوید که منظور از حضور در این جلسه، اعلام تصمیم دادگاه استیناف می باشد. از طرف دیگر، شیلات جلسه مورخ ۵ دسامبر ۱۹۸۶ (۱۴ آذر ماه ۱۳۶۵) را "استماع" می خواند. شیلات مدعی است که صدور حکم خسارت علیه وی طی رسیدگی دادگاه بال تخلف از بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعوای محسوب می شود. پاناکاویار در پاسخ به این مطلب اظهار می دارد که حتی اگر دادگاه به نفع پاناکاویار رای دهد، شیلات مجبور به پرداخت خسارت نخواهد شد، زیرا رایی که در جریان رسیدگی مربوط به توقیف صادر شود" به مسئولیت شخص خوانده منتهی نمی گردد".

۱۲ - خواهانها با هر دو درخواست برای صدور قرار موقت مخالفند و استدلال می کنند که منظور از جریان رسیدگی در سوئیس نه وصول خسارت از شیلات و نه دریافت حکم

درباره ماهیت موضوعات مطروح در دیوان داوری است. بلکه، نتیجه جریان رسیدگی در سوئیس صرفاً "حفظ وضع موجود تا حل و فصل ادعای خواهانها و ادعای متقابل خواندگان توسط دیوان است". خواهانها اظهار می دارند وادار کردن آنها به استرداد دعوای مطروح در سوئیس، به متعهد شدن پاناکاویار به پرداخت مبلغ ۶۴۰،۰۰۰ دلار که بانک اعتبارات ایران از BNP مطالبه خواهد کرد، منجر می گردد. بنابراین، با عدم تعهد شیلات به صرفنظر کردن از مطالبه وجه ضمانتنامه از بانک اعتبارات ایران، موافقت با صدور قرار موقتی که اکنون مورد درخواست می باشد، به موضع خواهانها لطمه می زند. در مورد پی آمد تصمیمی که دادگاه استیناف بال به نفع پاناکاویار صادر کرده، خواهانها اظهار می دارند که چنین رایی "تنها در دارئیهای توقیف شده موثر بوده و صرفاً" منجر به تملک اموال توقیف شده توسط خواهان می شود. منظور و اثر رسیدگی دادگاه بال تنها جلوگیری از پرداخت وجه ضمانتنامه بانکی توسط BNP است نه وصول خسارت از شیلات یا دریافت حکم از دادگاه دیگری درباره ماهیت موضوعات مطروح در این دیوان".

سوم - دلایل حکم

۱۳ - بند ۱ ماده ۲۶ قواعد دیوان به دیوان اختیار می دهد به درخواست هر یک از طرفین "هرگونه اقدامات موقتی را که به تشخیص خود در ارتباط با موضوع مورد اختلاف لازم باشد، به عمل آورد." دیوان، برحسب اقتضاء غیر از حمایت موضوع عینی دعوای مطروح در آن یا حقوق هر یک از طرفین دعوی، در مواردی هم که خطر تصمیمات متناقض در رسیدگیهای مشابه و تکراری در مراجع دیگر ایجاب نموده، از اختیارات ذاتی خود برای حفظ صلاحیت خویش استفاده کرده است. برای نمونه رجوع شود به پرونده سیستمز، اینکوریوریتد و دولت جمهوری اسلامی ایران، قرار موقت شماره ۱۳-۳۸۸ - دیوان عمومی (۴ فوریه ۱۹۸۳/۱۵ بهمن ماه ۱۳۶۱).

۱۴ - دیوان باید مشخص نماید که آیا این نوع قرارهای موقت درخواستی بنا به هر یک از دلائل مذکور فوق در پرونده حاضر لازم و مقتضی هست یا خیر. دیوان این کار را براساس تشریح خود طرفین از جریان و وضع فعلی دادرسیها در بال انجام می دهد، زیرا تنها سند موجود در دیوان در رابطه با دادرسیهای مزبور نسخه‌ای از ترجمه "قرار" و "علل شکایت" تسلیمی پاناکاویار در ۱۹۸۰ است که در پاسخ به جوابیه‌ای که خواندگان در ۲۸ نوامبر ۱۹۸۶ (۷ آذر ماه ۱۳۶۵) به ثبت رسانده‌اند، درج گردیده است.

۱۵ - دیوان براساس مدارک موجود در تشخیص اینکه آیا اقدامات قضائی پاناکاویار در بال با تعقیب دعوی در این دیوان طبق بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی مغایرت دارد یاخیر، با مشکل بزرگی روبرو است. اگر قرار است شیلات در قبول تقاضای فعلی خود برای صدور دستور توقیف آن رسیدگیها موفق شود باید وجود چنین تهدید به صلاحیت دیوان را اثبات کند. لیکن شیلات نتوانسته هیچیک از دستورها، تصمیمات یا لوایح دادگاههای بال را ارائه دهد یا حتی ماهیت دقیق "استماع" مقرر برای ۵ دسامبر ۱۹۸۶ (۱۴ آذر ماه ۱۳۶۵) را بطور مشروح مشخص نماید. در این رابطه دیوان ملاحظه می کند که رسیدگیهای دادگاه بال در ۱۹۸۰ آغاز شد و طبق اظهار بلامعارض پاناکاویار دادگاه مدنی بال در نوامبر ۱۹۸۳ حکمی صادر کرد. در فوریه ۱۹۸۶ از آن حکم پژوهش خواسته شد. تا سپتامبر ۱۹۸۶ هیچ درخواستی برای صدور قرار موقت به ثبت نرسیده بود.

۱۶ - دیوان در تعیین اینکه آیا دلایلی برای صدور قرار موقت وجود دارد یا خیر، تنها می تواند به شرح مفصل تری که پاناکاویار از ماهیت رسیدگیهای دادگاه سوئیس داده و مورد اعتراض هیچیک از خواندگان واقع نشده، استناد کند. بنابراین، دیوان صرفاً به

منظور اتخاذ تصمیم در مورد تقاضای صدور قرار موقت می پذیرد که ادعای خسارتی که پاناکاویار در بال طرح نموده، اقدام تبعی لازمی برای درخواست توقیف ضمانتنامه بانکی بوده است. با اینکه دعوای مزبور بر همان ادعاهای نقض قراردادی مبتنی است که قسمتی از دعوای مطروح در دیوان را تشکیل می دهد، دیوان اظهار خواهانها را مبنی بر اینکه قصد پاناکاویار "دریافت حکم از دادگاه دیگری درباره ماهیت موضوعات مطروح در این دیوان نیست"، می پذیرد. بدین قرار، دیوان بر اساس اطلاعات موجود فعلی که موعید این نتیجه گیری باشد که وجود چنین دعوائی که قبل از ثبت دادخواست در این پرونده آغاز گردیده، و ظاهراً "به منظور حصول نتیجه ای کاملاً متفاوت بوده، در حکم تخلف از بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعوای، و به گونه ای است که صدور قرار موقت را در این موقع توجیه نماید، دلائل کافی در دست ندارد. هرگاه خواندگان بعداً از شرایطی اطلاع حاصل کنند که حاکی از این باشد که خواهانها برخلاف هدف محدودی که در پرونده حاضر تشریح شده، قصد دارند از رسیدگیهای بال برای تحصیل و اجرای حکمی درباره ماهیت موضوعات مطروح در این دیوان استفاده کنند، در آن صورت خواندگان می توانند از این دیوان در مقابل چنین اقداماتی تقاضای صدور قرار موقت تامینی نمایند.

۱۷ - دیوان در مورد حکم توقیف ضمانتنامه بانکی BNP که پاناکاویار از دادگاه بال تحصیل نموده، معتقد است که حکم مزبور موضع هیچیک از طرفین را در مقابل دیوان متزلزل نساخته، بلکه هدف آن حفظ وضع موجود بین طرفین در پرونده حاضر است. در واقع، چنین حکم توقیفی به این معنی است که شیلات عجالتاً نخواهد توانست وجه موضوع ضمانتنامه بانکی صادره توسط بانک اعتبارات ایران را مطالبه کند. مطالبه ای که قانونی بودن آن در حال حاضر در رسیدگیهای مطروح در این دیوان مورد اختلاف می باشد. تکلیف این موضوع به موقع، یعنی هنگامی که دیوان نظر خود را درباره ماهیت ادعا و

ادعای متقابل مربوط در حکم نهائی اعلام کند، قابل تعیین بوده و خواهد شد.

۱۸ - لذا، به نظر دیوان لطمه شدید یا غیرقابل جبرانی که یکی از طرفین یا صلاحیت دیوان را به مخاطره بیفکند و صدور یکی از دو قرار موقت درخواستی شیلات یا ایران را توجیه نماید، وجود ندارد.

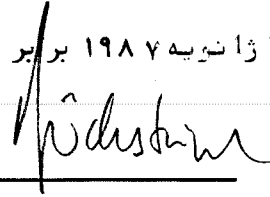
چهارم - حکم

به دلایل پیش گفته،

دیوان داوری به شرح زیر مقرر می دارد:

درخواستهای صدور قرار موقتی که خوانده شرکت سهامی شیلات ایران در ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۶ (۳۱ شهریور ماه ۱۳۶۵) و نماینده رابط دولت جمهوری اسلامی ایران در ۲۷ اکتبر ۱۹۸۶ (۵ آبان ماه ۱۳۶۵) به ثبت رسانده‌اند، رد می شود.

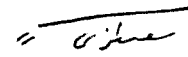
لاسه، به تاریخ ۱۴... ژانویه ۱۹۸۷ برابر با ۲۴... دی ماه ۱۳۶۵

کارل - هاینس بوکشتیگل

رئیس شعبه یک

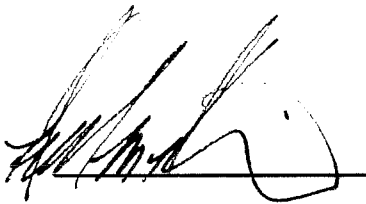
به نام خدا

محسن مصطفوی

نظرمخالف

به نظر می رسد که رسیدگیهای [دادگاه] بال به همان ادعاهای نقض همان قراردادی که اینک در این دیوان مطرح است، مرتبط می باشد و بنابراین، طبق بند ۲ ماده هفت بیانیه حل و فصل دعاوی چنین ادعاهایی از صلاحیت سایر دادگاهها خارجند. برای این اساس به نظر من، دیوان باید با صدور قرارمورد درخواست خواننده در رابطه با توقیف رسیدگیهای دادگاه بال موافقت می کرد.

هوارد ام. هولتزمن

م. ف. / ج. ح.